

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/89/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2511010788
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Šramelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2511010788.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Šramelovej a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Tatiany Biednikovej v trestnej veci proti obžalovanému I. K., pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 20 Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu v Piešťanoch zo dňa 23.04.2012 sp.zn. 2T/152/2011 na verejnom zasadnutí konanom dňa 05.03.2013 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písm. d/ odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa

obžalovaný I. K., nar. XX.XX.XXXX v P., bytom Y., E.,
E. č. XXX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody
v ÚVTOS Leopoldov,

o d s u d z u j e :

Podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písm. j/, písm. l/, Trestného zákona, § 37 písm. h/, Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona za použitia § 41 odsek 2 Trestného zákona a § 42 odsek 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov.

Podľa § 48 odsek 2 písm.a/ Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Zrušuje sa výrok o treste uložený rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp.zn. 1T/160/11 zo dňa 16.01.2012 právoplatný dňa 13.03.2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom ku zmene, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súdu I. stupňa bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 20 Trestného zákona, a prečinu neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 25. 07.2009 v čase okolo 00.10 hod. v Českej republike, v meste Holešov, na ul. Nádražná pri autobusovej stanici po vzájomnej predchádzajúcej dohode s O. J. a P. N. pristúpili k I. C. a E. K.,

ktorí sedeli na lavičke pod prístreškom pri bufete, E. K. uchopili za ruky, prinútili ho vstať a ruky mu napriek jeho odporu držali rozťahnuté, prehľadali mu vrecká a z ľavého vrecka nohavíc mu vzali finančnú hotovosť vo výške 3.200,-Kč (123,55 Eur) a následne obv. I. K. chytili zozadu sediaceho I. C., aby mu znemožnil pohyb, pričom O. J. z jeho ľavého vrecka košeľe vytiahol igelitové vrecko s osobným dokladmi a platobnou kartou MAX karta č. XXXX XXXX XXXX XXXX k účtu vedenom v V. a. s., všetci traja si obsah vrecka spoločne pozreli a poškodenému I. C. ho vrátili okrem platobnej karty s poznačeným PIN kódom a z miesta odišli,

následne dňa 25.07.2009 v čase od 00.39 hod. do 09.22 hod. v Holešove, okres Kroměříž, Česká republika, v bankomatoch GE Money Bank a. s. Komerčnej banky a. s. uskutočnili použitím platobnej karty k účtu vedenom v ČSOB a. s. neoprávnené výbery vo výške 12.200,-Kč (471,04 Eur) a ďalšie neoprávnené pokusy o výber hotovosti v celkovej výške 27.000,-Kč (1.042,47 Eur), čo sa im z dôvodu zadania chybného PIN kódu a prekročenia limitu platobnej karty nepodarilo, čím takto svojím konaním spôsobili škodu E. K. vo výške 3.200,-Kč (123,55 Eur) a I. C. vo výške 12.200,-Kč (471,04 Eur).

Za to mu bol uložený podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písm. j/, písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. h/ Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona, za použitia § 41 odsek 2 Trestného zákona a § 42 odsek 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 11 (jedenásť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/, odsek 4 Trestného zákona bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Zároveň bol zrušený výrok o treste uložený mu rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp.zn. 1T/160/11 zo dňa 16.01.2012, právoplatným dňa 13.03.2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom ku zmene, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku čo do výroku o treste podal odvolanie obžalovaný, ktorým sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku vo výroku o treste s tým, aby krajský súd rozhodol vo veci sám.

V dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu poukázal na to, že súd I. stupňa uložil obžalovanému neprimeraný trest, keď pri ukladaní trestu postupoval podľa § 41 odsek 2 Trestného zákona. Je toho názoru, že prihliadnuc na poľahčujúce okolnosti a pri zohľadnení § 34 odsek 5 Trestného zákona, je uložený trest neprimerane prísny. Poukázal na to, že v prospech obžalovaného svedčili viaceré poľahčujúce okolnosti a to v zmysle ustanovenia § 36 písm.k/, písm.l/, písm.n/, písm.j/ Trestného zákona. Súd I. stupňa v konečnom dôsledku však konštatoval len dve poľahčujúce okolnosti a to v zmysle ustanovenia § 36 písm.j/, písm.l/ Trestného zákona. Na hlavnom pojednávaní dňa 08.02.2012 obžalovaný deklaroval svoju ochotu vzniknutú škodu nahradiť, táto však nebola v konaní poškodeným uplatnená. Napriek tomu obžalovaný je naďalej ochotný vzniknutú škodu uhradiť. Svojim konaním a postojom jasne deklaroval záujem na odstránení škodlivých následkov trestného činu a pričínil sa aj o doposiaľ zrealizovanú čiastočnú náhradu. Ku svojmu činu sa taktiež priznal, tento oľutoval.

Prvostupňový súd taktiež neprihliadol na ustanovenie § 34 odsek 5 písm.a/ Trestného zákona pri určovaní výmery trestu na to, akou mierou konanie obžalovaného prispelo k spáchaniu trestného činu. V danej súvislosti preto poukázal na zadovážený záznam z bezpečnostnej kamery z autobusového nádražia, z ktorého vyplýva, že obžalovaný sa za spolupáchateľmi C. G. a O. J. pohyboval v odstupe dvoch až troch metrov, ktorých len nasledoval a teda nerozhodoval o tom, kam všetci traja pôjdu resp. či budú páchať trestnú činnosť. Uvedený záznam preukazuje, že hlavnými organizátormi zločinu lúpeže podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona boli C. G. a O. J.. Táto skutočnosť je preukázaná aj zo zabezpečeného druhého obrazového záznamu z bezpečnostnej kamery zaznamenávajúcej bankomat GM MANIBENG, a.s. komerčnej banky a.s. zo dňa 25.07.2009 v čase od 00.39 do 09.22 hod. v Holešove, na ktorom je vidieť, že obžalovaný stál po celú dobu vo vzdialenosti cca 2 metre od C. G. a O. J., ktorí uskutočnili neoprávnený výber 471,04 Eur a ďalšie neoprávnené pokusy o výber hotovosti v celkovej výške 1.042,47 Eur.

Súhrnný trest uložený súdom I. stupňa preto považuje za neprimerane prísny a vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný pred spáchaním trestných činov nebol trestaný a viedol riadny život navrhol upustiť

od uloženia súhrnného trestu voči rozsudku Okresného súdu Piešťany sp.zn. 1T/160/2011 zo dňa 11.06.2012, ktorým bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu doplnil odvolanie v tom smere, že Ústavný súd SR vydal Nález ohľadne ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona, ktorý tiež poukazuje na to, že asperačná zásada je neprimeraná.

Krajský prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Nakoľko odvolací súd nezistil chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ale ktoré by však odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Trestného poriadku, obmedzil svoju preskúmvaciu povinnosť len na výrok o treste.

Ohľadne výroku o treste doplnil krajský súd na verejnom zasadnutí dokazovanie oboznámením Nálezu Ústavného súdu SR Sp.Zn PL ÚS 106/2011 z 28.11.2012, ktorý je uverejnený v zbierke zákonov pod č. 428/2012.

Z uvedeného Nálezu vyplýva 1/ v § 41 odsek 2 Zák.č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade s článkom 1 odsek 1 Ústavy SR. 2/ Podľa článku 125 odsek 3 Ústavy SR ustanovenie § 41 odsek 2 slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ zákona č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov dňom vyhlásenia tohto Nálezu v zbierke zákonov SR stráca účinnosť. Ak Národná rada SR neuvedie toto ustanovenie zákona do súladu s Ústavou SR. Stráca po 6 mesiacov od vyhlásenia tohto Nálezu v Zbierke zákonov SR platnosť.

S prihliadnutím na citovaný Nález Ústavného súdu, ďalej na ustanovenie § 34 odsek 4 Trestného zákona, krajský súd pri uložení trestu obžalovanému vychádzal z ustanovenia § 36 písm.j/ písm.l/ Trestného zákona, keď zistil u obžalovaného dve poľahčujúce okolnosti, ďalej podľa § 37 písm.h/ Trestného zákona, keď zistil u obžalovaného jednu priťažujúcu okolnosť a následne ustanovení § 41 odsek 2 Trestného zákona a § 42 odsek 1 Trestného zákona.

Je zrejmé, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp.zn. 1T/160/2011 právoplatne odsúdený pre zločin lúpeže podľa § 188 odsek 2 Trestného zákona. Rozsudok bol vyhlásený dňa 16.01.2012, právoplatnosť nadobudol dňa 13.03.2012.

Vzhľadom na charakter trestnej činnosti, za ktorú je obžalovaný aktuálne stíhaný, krajský súd dospel k záveru, že v danom prípade postačí k náprave a prevýchove obžalovaného uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov. Pri ukladaní trestu teda prihliadol jednak v zmysle ustanovenia § 38 odsek 3 Trestného zákona na zníženie hornej hranice trestnej sadzby ustanovenia § 188 odsek 2 Trestného zákona a následne na jej zvýšenie v zmysle ustanovenia § 41 odsek 2 Trestného zákona.

Pre výkon uloženého trestu odňatia slobody krajský súd zaradil obžalovaného v zmysle ustanovenia § 48 odsek 2 písm.a/ Trestného zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a to vzhľadom na tú skutočnosť, že obžalovaný je aktuálne stíhaný pre menej závažnú trestnú činnosť ako to bolo rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp.zn. 1T/160/2011 a pred spáchaním trestných činov nebol v posledných 10-tich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Vzhľadom na ukládanie trestu v zmysle ustanovenia § 42 odsek 1 Trestného zákona krajský súd zároveň zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Piešťany sp.zn. 1T/160/2011 zo dňa 16.01.2012 právoplatný dňa 13.03.2012, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom ku zmene, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.